ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У СУДОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Шевчук Віктор Михайлович
д.ю.н., професор,професор кафедри криміналістики, Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого
ORCID: http://orcid.org / 0000-0001-8058-3071

У сучасних реаліях завдання криміналістики обумовлюються суттєвими змінами злочинності, особливостями формування криміналістичних знань, сучасними тенденціями розвитку криміналістичної науки [7; 10;

13]. У цьому сенсі В. О. Коновалова слушно стверджує, що насьогодні спостерігаються тенденції інтеграції та взаємопроникнення знань, які збагачують окремі науки, галузі знань, дозволяючи адаптувати нові досягнення для вирішення практичних завдань і тим самим сприяти подальшому розвитку тих чи інших галузей знань. Зазначені закономірності розвитку поширюються і на криміналістисні знання, що проявляється сьогодні у дослідженнях нових концепцій, криміналістичних теорій, виділенні окремих криміналістичних вчень, нових розробках тактики і методики розслідування злочинів [3, с. 55].

Прогнозування тенденцій розвитку криміналістики потребує врахування як змін у житті суспільства, що відбуваються, так і рівня глобальної комунікації [2, с. 45]. Тому у сучасних умовах формування криміналістичних знань необхідно враховувати процеси інформатизації, диджіталізації, глобалізації у суспільстві, їх вплив на стан та характер злочинності, рівень розвитку цивілізації та наявність глобальних загроз світовому співтовариству. Як вбачається, сучасні виклики злочинності є відзеркаленням тенденцій розвитку сучасних реалій суспільства, його окремих проблем та кризових проявів, а нерідко і зворотніх негативних сторін діяльності окремих суб'єктів таких відносин. Злочинність супроводжує глобальні проблеми суспільства у сфері економіки, політики, екології, забезпечення ресурсами і продовольством, енергетики, демографії [7, с.14], у тому числі й відчувається суттєвий вплив і сьогоднішнє загострення епідемічної ситуація у державі та світі.

Кінець минулого та початок 2020 р. ознаменувався тим, що людство зіштовхнулося з однією із найнебезпечніших загроз XXI століття – епідемією короновірусу Covid-19. Всесвітня організація охорони здоров'я 11 березня 2020 р. оголосила про пандемію через спалах коронавірусної інфекції. Розповсюдження цієї інфекції вона назвала «надзвичайною ситуацією, що має міжнародне значення», як «надзвичайна ситуація глобального масштабу». Як бачимо, такі процеси вплинули на злочинну діяльність, діяльність органів правопорядку, національну безпеку держав у сфері охорони здоров'я, що зумовило появу нових завдань та функцій криміналістики у сучасних реаліях.

В умовах пандемії коронавірусної інфекціїї та введення національними урядами низки обмежувальних заходів суттєво змінилась сучасна злочинність, оскільки вона набула нових рис, тенденцій та характеристик. Як свідчить практика, сьогодні значно зменшився рівень вуличної злочинності, оскільки на вулицях здійснюються патрулювання органами

правопорядку з метою контролю за дотриманням обмежувальних заходів. Водночас різко зросла кількість злочинів, що вчиняються організованими злочинними угрупуваннями, які пов'язані із використанням інтернет-технологій. Значного поширення набули різні види шахрайств у всіх його проявах, що вчиняться організованими злочинними групами, які мають певну «злочинну спеціалізацію», міжнародний рівень зв'язків та чіткий розподіл функцій у механізмі злочинної діяльності. Тому створення (розроблення) та впровадження інноваційних криміналістичних продуктів завжди було, і залишається сьогодні, одним із пріоритетних завдань криміналістики [9; 11].

Крім цього, історія виникнення, розвитку та формування криміналістичних знань свідчить про те, що криміналістика завжди була інноваційною наукою, їй притаманий інноваційний характер, вона постійно розвивалася за інноваційним сценарієм [12; 8]. Інноваційний шлях розвитку криміналістики обумовлений передусім новітніми науковими розробками, впровадженням інформаційних технологій, високотехнологічного обладнання, науково-технічних засобів нового покоління, комп'ютеризацією та автоматизацією процесу розкриття і розслідування кримінальних правопорушень.

У сучасних реаліях досить актуальним є комплексний підхід у дослідженні проблем створення та застосування інноваційних засобів, прийомів та методів у різних видах судочинства (кримінального, адміністративного, цивільного, господарського), у різних видах юридичних практик (слідчій, судовій, експертній, адвокатській, прокурорській та ін.) та в окремих напрямках людської діяльності, з одного боку, у злочинній, з іншого – у діяльності органів правопорядку та суду у сфері протидії злочинності [15].

У зв'язку із цим, досить перспективним та інноваційним напрямком є використання інформаційний технологій у судовому провадженні. Так, влада КНР запустили проект, в рамках якого позовні заяви розглядаються прямо в месенджері WeChat, а рішення і вирок у справі виносить штучний інтелект. Мова йде про так звані «технології», які були створені у м. Ханчжоу ще декілька років поспіль. Цей проект було інтегровано у популярний на території Китаю месенджер WeChat, який фактично представляє собою велику соціальну мережу. Лише з моменту запуску із березня до кінця 2019 р. штучний інтелект розглянув більше трьох мільйонів судових справ, працює він і зараз. Такі судові засідання проводить віртуальний суддя, який перед початком розгляду уточнює у позивача, чи не має він заперечень проти розгляду справи в електронній формі. Сам про-

цес проходить у форматі відеочату, а вердикт у справі виносить штучний інтелект. Практика свідчить, що найчастіше у віртуальному суді розглядаються торгівельні спори в інтернеті, справи про авторські права і претензії щодо відповідальності за продукцію в електронній комерції. З огляду на наявних 850 мільйонів інтернет-користувачів у Китаї, такі «кібер-суди» суттєво полегшили роботу суддів. Зараз сервіс працює у 12 провінціях та регіонах країни. Як вказує статистика, більше 90% китайських судів у тій чи іншій мірі використовують механізми вирішення судових спорів із використанням інтернету [1].

На наш погляд, такий інноваційний підхід є досить перспективним і він мабуть багато у чому визначає майбутнє судової системи, можливості впровадження у діяльність судів штучного інтелекту по прийнятю рішень по певним категоріям справ. Такий напрямок застосування інновацій у судове провадження може суттєво вплинути на найближче майбутнє судів, у тому числі й конституційних, антикорупційних, господарських і т.д. Як вбачається, така система має бути рельно продумана та адаптована до особливостей нашого національного законодавства та організації судової системи.

З огляду на вищевикладене, виникає декілька критичних зауважень.

По перше, у ранішезгадуваниххх джерелах, на жаль, не розкриваютьмся принципи та механізми, відповідно яких працює така система. Вочевидь, зрозуміло, що такі можливості є, оскільки більшість таких судових справ (проваджень), які розглядаються «кібер-судами» є типовими. І якщо завантажити прецедентні судові рішення і створити потужну інформаційну базу таких рішень, то штучному інтелекту цілком в силах вирішити судовий спір та винести рішення. Крім цього, досить важливим є врахування системи оцінки доказів, де кожному доказу присвоюється певна «вага і значимість» у цифровому значенні. Проте, недосконаліть комп'ютерних програм, алгоримів та систем інформаційного забезпечення можуть призводити до судових помилок та винесення незаконних рішень.

По, друге, запровадження ідеї «кібер-судів», пов'язано із формалізаціією, створенням та пропонуванням відповідних шаблонів у вигляді програм і алгоритмів, тому такий підхід жодним чином не повиннен протиставлятися творчому підходу й не позбавляти судовий розгляд індивідуальності та професіоналізму мислення [14, с. 368–374]. Зазначене пересвідчує, що індивідуаль-ність і неповторність судового розляду конкретного злочину, адміністративного проступку, цивільного спору з одного боку, і неможливість типізації «без залишку» усіх можливих ситуацій,

версій, завдань і пропонування до них відповідних програм, алгоритмів, типових судових рішень, з іншого, не дозволяє говорити про повну «технологічність», тобто стовідсоткову формалізацію процесу судового розгляду в цілому і можливості об'єктивно та законно вирішити усі судові ситуації, зокрема. У зв'язку з цим, у такій діяльності вагомим залишається творчий підхід, де, передусім, виокремлюється вміння адаптування типових рекомендацій до умов конкретного процесу судового провадження, який неможлвий без участі та контролю з боку судді. Тому цей напрямок досліджень, потребує глибокого осмислення та критичного підходу і обумовлює необхідність проведення подальших наукових розробок та розвідок означеної проблематики.

У цьому плані, як вбачається, певний науковий і практичний інтерес набувають дослідження та пропозиції вітчизняних науковців (М. В. Шепітько та ін.), які враховують вище зазначені застереження і досить виважено підходять до проблем застосування штучного інтелекту у судовому провадженні. Для автоматизації прийняття рішення суддею під час кваліфікації кримінального правопорушення та призначення покарання автором пропонованується створення системи у вигляді Автоматизованого робочого місця судді (АРМС). Суттєвою відмінністю запропонованої системи від вищезгадуваної полягає у тому, що вони створюються для допомоги судді у його роботі, інформаційного та технічного супроводження прийняття суддею рішень, а не з метою підміни та повного виключення судді з цього процесу. АРМС мають виконувати функції не тільки здійснення програм, алгоритмів або методик судового розгляду окремих категорій справ. Такі системи мають бути автоматизовані, що вказує не тільки на збирання корисної для судді інформації в одному ресурсі, але й самостійного виконання окремих функцій судді таким ресурсом. Пропоноване АРМС має створювати документи та проект судового рішення, які зазвичай складає суддя, з мінімальними для нього затратами часу. Крім того, суддя *має змогу обирати* (виділено автором – В. Шевчук) запропонований системою варіант прийнятого судового рішення, який буде видаватися на підставі сформованої окремої криміналістичної методики та узагальненої судової практики за видом кримінального правопорушення [6, с. 155–158].

На нашу думку, запропонована система дійсно дозволить досягти економії витраченого часу на створення документів, прийняття рішень та їх фіксацію в єдиних реєстрах, не виключаючи творчий підхід та участь судді у цьому процесі. Разом із тим, необхідно враховувати позитивні і негативні моменти впровадження такої системи і електронного судочин-

ства взагалі, про що неоднаразово зверталась увага у спеціальній літературі. Так, до очевидних переваг електронної системи судочинства можна віднести такі: своєчасність інформування юристів; економія робочого часу співробітників судів; економія витрат на друк документів тощо. Серед її ключових особливостей на сьогодні треба зазначити такі: електронне заповнення позовних документів; он-лайн консультація з інформації і документів, що використовуються у процесі судочинства; проведення онлайн засідання; електронні запити та надання електронних копій; можливість використання певної електронної адреси, на яку користувачі системи можуть отримувати інформацію з канцелярії суду або від юристів [4, с. 105]. Крім цього, такий підхід дозволяє мінімізувати кількість судових помилок під час судового розгляду, знижує корупційні ризики та надає можливість ефективно вирішувати завдання у різних сферах судочинства.

Не зважаючи на всі переваги електронного судочинства, треба зазначити і певні негативні і проблемні моменти. Це насамперед досить високий ризик втрати юридично важливої інформації, відсутність «комп'ютерної грамотності» на рівні кваліфікованих користувачів у суддів і співробітників апарату судів (що становить серйозну проблему для людей особливо старшого покоління); розроблення та введення в експлуатацію (що в наших умовах ще більш складна справа) відповідного програмного забезпечення; необхідне технічне оснащення судів. Деякі дослідники відмічають проблему впровадження електронного судочинства через психологічний аспект, адже більшість наших громадян ще надає перевагу традиційному «паперовому» судочинству. Очевидно, наслідком віртуалізації судового процесу стає доступність судової інформації для широкого кола юридичної спільноти та інших користувачів. Ймовірно, Україна не поспішає із веденням такої системи – адже осіб, зацікавлених у втаємниченні такої інформації нині мабуть більше, ніж тих, хто міг би нею скористатися [4, с. 105].

Реалії сьогодення свідчать про те, що система електронного судочинства в Україні є недосконалою, адже для переходу правосуддя в онлайн потрібні системі та продумані зміни. Якби запровадження Електронного суду в Україні, яке мало відбутись ще минулого року, пройшло безперешкодно, то сьогоднішні виклики для правосуддя в умовах карантину не спричинили б стільки проблем, оскільки значну частину роботи, пов'язану із здійсненням правосуддя, можна було б виконувати за допомогою Інтернету – дистанційно.

Для ефективної роботи судів в умовах карантину в Україні необхідно: 1) завершити обладнання усі залів судових засідань судів і відповідних

приміщень установ виконання покарань технічними пристроями і програмним забезпеченням для здійснення дистанційного судового розгляду; 2) зобов'язати апарати судів приймати електронні документи та визначити службових осіб, відповідальних за електронний документообіг між канцелярією суду та учасниками судового розгляду; 3) забезпечити однаковий режим роботи судів в усій державі; 4) при вирішенні питання про відкладення судового розгляду судді зобов'язані керуватися винятково нормами КПК України, діяти на користь учасників судового розгляду, не допускаючи порушень засади розумних строків [5, с. 214].

З огляду на викладене, можна дійти до висновку, що у сучасних умовах пандемія короновірусної інфекції COVID-19 сьогодні зробила великий виклик судовій системі і поставила серед першочергових завдань необхідність удосконалення електронного судочинства. Разом із тим, реалії сьогодення показали, що у такій ситуації наша вітчизняна система правосуддя нині ще не зовсім готова забезпечити реалізацію процесуальних гарантій та прав учасників кримінального провадження у повній мірі, адже на практиці судові засідання відкладаються або взагалі не проводяться і нерідко порушуються права учасників процесу. Тому проблеми забезпечення доступу до правосуддя онлайн набуло особливої актуальності під час карантину та ще раз підтвердило необхідність якнайшвидшого запровадження в Україні системи електронного судочинства. Вбачається, що загалом сама ситуація із пандемією та введенням карантину однозначно мають пришвидшити процеси розвитку інформаційних технологій у судах і сприятимуть впровадженню електронного судочинства із врахуванням передового зарубіжного досвіду та найкращих світових практик.

Список використаних джерел:

1. В Китае мобильные «кибер-суды» вынесли 3 миллиона приговоров. URL : http://sublata.com/v-kitae-mobilnye-kiber-sudy-vynesli-3-milliona-prigovorov.
2. Кендзерска Г. Меандры криминалистики XXI века. *Криминалистика и судебная экспертиза: наука, обучение, практика*. Vilnius: Charkovas, 2013. Ч. II. С. 45–58.
3. Коновалова В. О. Нові тенденції розвитку криміналістики. *Криминалистика и судебная экспертиза: наука, обучение, практика*: матеріали наук.-практ. конф. Міжнародного конгресу криміналістів (м. Одеса, 13–15 вересня 2018 р.); у 2 Т. Т.1. Одеса : Юридична література, 2018. С. 55–64.
4. Кушакова-Костицька Н. В. Електронне правосуддя: українські реалії та зарубіжний досвід. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 103–109.

5. Сеник Т. Б. Сучасні реалії відкладення судового розгляду у кримінальному проваджені. *Challenges in Science of Nowadays*: Proceedings of the 4th International Scientific and Practical Conference (May 26–28, 2020). Washington, USA: EnDeavours Publisher, 2020. Pp. С. 210–214.
6. Шепітько М. В. Автоматизація прийняття рішення суддею під час кваліфікації кримінального правопорушення та призначення покарання. *Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці, судовій експертизі та юридичній практиці* : матеріали міжнар. «круглого столу» (м. Харків, 12 груд. 2019 р.); НДІ вивчення проблем злочинності ім. акад. В. В. Сташиса НАПрН України : Право, 2019. С.155–158.
7. Шепітько В. Ю. Завдання криміналістики в умовах глобальних загроз та еволюційних перетворень злочинності. *Криминалистика и судебная экспертиза: наука, обучение, практика*: матеріали науково-практичної конференції Міжнародного конгресу криміналістів (м. Одеса, 13–15 вересня 2018 р.); у 2 Т. Т.1. Одеса : Юридична література, 2018. С. 14–26.
8. Шепітько В. Ю. Інновації в криміналістиці як віддзеркалення розвитку науки. *Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці, судовій експертизі та юридичній практиці* : матеріали міжнар. «круглого столу» (Харків, 12 груд. 2019 р.). Харків, 2019. С. 147–150.
9. Шепітько В. Ю. Сучасний стан та розвиток криміналістики. *Правова доктрина України*: у 5 т. Х.: Право, 2013. Т. 5: Кримінально правові науки в Україні: стан, проблеми та шляхи розвитку / за заг. ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова. 1240 с.
10. Шевчук В. М. Актуальні проблеми криміналістики у сучасних умовах. *Korszerű műszerek és algoritmusa tapasztalati és elméleti tudományos kutatási:* tudományos művek gyűjteménye a nemzetközi tudományos-gyakorlati konferencia anyagaival (Hang 3), Szeptember 18, 2020. Budapest, Magyarország: Európean Scientific Platforme, 2020. Pp. 90–96.
11. Шевчук В. М. Інноваційні засади криміналістичного забезпечення діяльності органів правопорядку : постановка проблеми. *Paradigmatic view on the concept of world science*: Collection of scientific papers «ΛΌГОΣ» with Proceedings of the International Scientific and Practical Conference (Vol. 2), August 21, 2020. Toronto, Canada: European Scientific Platform, 2020. Pp. 139–144.
12. Шевчук В. М. Інноваційні напрямки розвитку криміналістики. *Інноваційні методи та цифрові технології в криміналістиці, судовій експертизі та юридичній практиці* : матеріали міжнар. «круглого столу» (м. Харків, 12 груд. 2019 р.). Харків : Право, 2019. С. 142–147.

13. Шевчук В. М. Криміналістика: традиції, новації, перспективи : добірка наук. пр. / Віктор Шевчук; упоряд.: Н. А. Чмутова. Харків: Право, 2020. 1280 с.
14. Шевчук В. М. Проблеми формалізації криміналістичних знань та їх застосування у слідчій діяльності. *Учёные записки Таврического национального университета имени В. И. Вернадского*. Серия: Юридические науки. 2013. Т. 26, № 2/2. Симферополь, С. 368–374.
15. Shevchuk V. Innovations in criminalistic technique: problems of creation and application. Scientific Collection «InterConf», (31): with the Proceedings of the 7th International Scientific and Practical *Conference «Science and Practice: Implementation to Modern Society»* (October 6–8, 2020). Manchester, Great Britain: Peal Press Ltd., 2020. Pp. 94–104.

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Матеріали науково-практичного онлайн-семінару

(м. Харків, 5 листопада 2020 р.)

www.pravo-izdat.com.ua

ISBN 978-966-998-086-1

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ
ЗЛОЧИННОСТІ ІМЕНІ АКАДЕМІКА В. В. СТАШИСА

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ

Матеріали науково-практичного онлайн-семінару

(м. Харків, 5 листопада 2020 р.)

Харків
«Право»
2020

УДК 343.13(477):004.8
В43

Рекомендовано до друку та поширення через мережу Інтернет
вченою радою Науково-дослідного інституту
вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса
Національної академії правових наук України
(постанова № 6/1 від 25 листопада 2020 року)

Відповідальні за випуск:
кандидат юридичних наук *С. С. Шрамко*,
кандидат юридичних наук *О. В. Гальцова*

Відповідальність за достовірність даних несуть автори публікацій

Використання технологій штучного інтелекту у протидії злочинВ43 ності : матеріали наук.-практ. онлайн-семінару (м. Харків, 5 листоп. 2020 р.). – Харків : Право, 2020. – 112 с.

ISBN 978-966-998-086-1

© Науково-дослідний інститут вивчення проблем злочинності імені академіка В. В. Сташиса НАПрН України, 2020
© Оформлення. Видавництво «Право», 2020

ISBN 978-966-998-086-1

ЗМІСТ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО 5

Г. К. Авдєєва
ПРОБЛЕМИ ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В РОБОТІ ОРГАНІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ЮСТИЦІ 6

Я. В. Анастасова
МОЖЛИВОСТІ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ 10

С. В. Волков
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ЗА ДОДЕРЖАННЯМ ЗАКОНІВ СУБ'ЄКТАМИ КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 13

А. О. Гаркуша, Є. О. Гаркуша
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПРАВОСУБ'ЄКТНОСТІ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 17

В. В. Голіна, С. С. Шрамко
ЗАСТОСУВАННЯ ВИСОКИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ГРОМАДСЬКОЇ БЕЗПЕКИ 21

М. І. Демура
МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ АЛГОРИТМІВ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 24

Ю. П. Дзюба
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ОХОРОНА ЕЛЕКТРОННОГО ДОКУМЕНТООБІГУ : ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ 28

М. В. Карчевський
ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ТА ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ 32

В. О. Ковтун, О. М. Рвачов
ОГЛЯД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ПРАВООХОРОННІЙ ДІЯЛЬНОСТІ 44

О. М. Литвинов, Є. О. Гладкова
ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ НАУКОВИХ ЗНАНЬ 51

В. А. Мисливий
ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК ФАКТОР ЗАПОБІГАННЯ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ 55

В. Ф. Оболенцев
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЦИФРОВОЇ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ В УКРАЇНІ 60

С. В. Панова
ЗАПОБІГАННЯ КРАДІЖКАМ ПОЄДНАНИМ З ПРОНИКНЕННЯМ У ЖИТЛО ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 63
О. Е. Радутний
ПРОТИСТОЯННЯ ВСЬОГО ВСЬОМУ 68
В. М. Струков, Д. Ю. Узлов
ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРАВООХОРОННІЙ СФЕРІ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН. ДОСВІД США 74
Є. С. Хоміч
ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У РОЗСЛІДУВАННІ ТА ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ 78
І. О. Христич
ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЇ У ПРИВАТНІЙ СФЕРІ УКРАЇНИ – ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ, ЯКІ СПОНУКАЮТЬ ДО ЗБІЛЬШЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ 83
В. М. Шевчук
ПЕРСПЕКТИВИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У СУДОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ В СУЧАСНИХ УМОВАХ 86
Т. А. Шевчук
КОРОНАВІРУС І ЗЛОЧИННІСТЬ: ОСНОВНІ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКИ 94
К. В. Юртаєва
ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЙ 'PREDICTIVE POLICING': МОЖЛИВОСТІ, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ДЛЯ УКРАЇНИ 99
І. С. Яковець, Є. О. Лук'янченко
ПРОБЛЕМИ ВИМІРЮВАННЯ РЕЦИДИВУ З ВИКОРИСТАННЯМ ЄДИНОГО РЕЄСТРУ ЗАСУДЖЕНИХ ТА ОСІБ, УЗЯТИХ ПІД ВАРТУ 104
М. О. Яцина, О. Ю. Петечел
РОЛЬ НЕУРЯДОВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ВПРОВАДЖЕННІ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ 108